

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10533/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгне Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ сви из ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, којег заступа Градско правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7827/2020 од 18.09.2023. године, која је исправљена решењем тог суда П 7827/20 од 26.10.2023. године, ставом првим и другим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да исплати тужиоцима износ од укупно 11.784.727,20 динара, и то тужиоцу АА износ од 3.127.087,70 динара, тужиоцу ББ износ од 4.238.366,80 динара, тужилци ВВ износ од 4.238.366,80 динара и тужиоцу ГГ износ од 180.905,90 динара са законском затезном каматом на ове износе од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да солидарно исплати тужиоцима парничне трошкове у износу од 473.240,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3204/23 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 7827/2020 од 18.09.2023. године, исправљена решењем тог суда П 7827/20 од 26.10.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног суда, ревизија туженог је недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. тог закона.

Према члану 403. став 1. и 3. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену у року од 30 дана од дана достављања пресуде, али ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о тужбеним захтевима којим је више тужилаца тражило накнаду за фактички експроприсану непокретност, постављеним у поднеску од 14.09.2023. године којим је извршено преиначење тужбе поднете 22.05.2020. године.

Динарска противвредност 40.000 евра, обрачуната по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 117.9895 динара) износила је 4.703.580,00 динара, а обрачуната на дан преиначења тужбе (1 евро = 117.1976 динара) износила је 4.687.904,00 динара.

Тужиоци се у овом спору налазе у положају обичних активних супарничара. Према члану 209. ЗПП, сваки супарничар је у парници самостална странка и његове радње или пропуштања не користе, нити штете другим супарничарима. Зато се код обичног супарничарства постављени захтеви не заснивају на истом, већ на истоврсном чињенично-правном основу, тако да се вредност предмета спора одређује према вредности сваког појединог захтева, а дозвољеност ревизије оцењује према висини потраживања сваког од тужиоца - вредности тужбеног захтева сваког од супарничара, а не према збиру тих тужбених захтева (члан 30. став 2. ЗПП).

Тако одређена вредност предмета спора - вредност захтева сваког од тужилаца, не прелази вредност која је по члану 403. став 3. ЗПП меродавна за дозвољеност ревизије. Тужени ревизију није изјавио са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, нити из њених навода произилази да ревидент тражи од Врховног суда одлучивање ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из тих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић